

ת"פ 34154/10/21 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד מוניר ענאמי

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 34154-10-21 מדינת ישראל נ' ענאמי

בפני	כבוד השופט יריב בן דוד
מאשימה	מדינת ישראל - תביעות נגב
נגד	מוניר ענאמי
נאשמים	ע"י ב"כ עו"ד יחיא סעדה

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה ללא רישיון, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "**פקודת התעבורה**"), נהיגה ללא ביטוח עבירה לפי סעיף 2(ב) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] התש"ל-1970, וכן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, זאת על פי העובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן.
 2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון מוסכם למעט בשאלת פסילת רישיון נהיגתו בפועל של הנאשם.
 3. ככלל, יכבד בית המשפט את ההסכמות אליהן הגיעו הצדדים כפי שנקבע בע"פ 1958/98 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פ"ד נ"ד (1) 577, 620]: "**בהיעדר פגם או פסול בהודיה שניתנה במסגרת הסדר טיעון ירשיע בית-המשפט את הנאשם על פי הודייתו ויגזור את עונשו. בהתקיים איזון ראוי בין האינטרס הציבורי הפרטני והאינטרס הציבורי הרחב שהתביעה מייצגת, מצד אחד, לבין טובת ההנאה שניתנה לנאשם מצד אחר, יכבד בית המשפט את הסדר הטיעון**".
 4. הנאשם, יליד 1992, נעדר עבר פלילי, חסך זמן שיפוטי יקר בעצם הודאתו, המגלמת אף קבלת אחריות על מעשיו, וסבורני כי נתונים אלו נלקחו בחשבון בשיקולי המאשימה באופן סביר.
 5. לפיכך, במקרה דנן, נחה דעתי כי שיקולי המאשימה בהסכמתה להסדר הטיעון הם סבירים וראויים, על כן החלטתי לכבד את הסדר הטיעון, אשר אינו חורג מרף הענישה הראוי בנסיבות העניין.
 6. הצדדים נותרו חלוקים לגבי רכיב פסילת רישיונו של הנאשם. ב"כ המאשימה עתר להטלת פסילת רישיון נהיגה בפועל. עברו התעבורתי של הנאשם כולל הרשעה יחידה בעבירת הסעת ילד לא חגור מיום 12.2.21 (יום ביצוע העבירות שבכתב האישום המתוקן מושא גזר דין זה -יבד). הסנגור עתר להטיל אך פסילת רישיון מותנית וטען כי אין בעברו התעבורתי של הנאשם כדי להשפיע על ההחלטה במחלוקת.
- סבורני כי יש לקבל את עתירת המאשימה, הן בשים לב לסוגה וטיבה של עבירת התעבורה בה הורשע הנאשם והן בשים לב לנסיבות ביצוע עבירה נלווית של הכשלת שוטר במילוי תפקידו. עוד יצוין כי עברו התעבורתי של הנאשם כולל

הרשעה מיום האירוע בעבירת הסעת ילד ללא חגורת בטיחות (לא ברור מהנתונים אם במהלך האירוע מושא כתב האישום או לפניו).

7. סעיף 10(א) לפקודת התעבורה קובע כי:

"לא ינהג אדם רכב מנועי אלא אם הוא בעל רישיון נהיגה תקף לרכב מאותו סוג, שניתן על פי פקודה זו, ולא ינהג אדם אלא בהתאם לתנאי הרישיון זולת אם פוטר מחובת רישיון נהיגה ובמידה שפוטר."

סעיף 1 לתוספת הראשונה של פקודת התעבורה מגדיר:

"עבירה לפי סעיף 10 (למעט נהיגת רכב בידי מי שהיה בעל רישיון נהיגה ולא חידשו)"

סעיף 38 לפקודת התעבורה קובע כי:

"הורשע אדם -

(1) על עבירה מן המפורטות בתוספת הראשונה;

[...]

דינו - בנוסף לכל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משלושה חדשים. אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרט בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר."

8. שילוב שלושת הסעיפים הנ"ל מביא לכלל מסקנה כי סעיף העבירה בו הורשע הנאשם (נהיגה ללא שהוציא רישיון כלל), כלול בסעיף 1 לתוספת הראשונה, כך שהוראת פסילת המינימום אשר בסעיף 38 לפקודת התעבורה, חלה במקרה זה. משכך, בהעדר נסיבות מיוחדות יש לגזור על הנאשם פסילת מינימום של 3 חודשים. ודוק, אינני סבור כי הנסיבות שנטענו על ידי הסנגור בדבר נהיגה למרחק "לא רב" בסמוך לאיזור מגורי הנאשם, כמו גם היותו אדם עובד אשר התחתן לאחרונה מהווים נסיבות מיוחדות לצורך הטלת תקופת פסילה קצרה יותר.

9. בהליך רע"פ 2925/21 מונדר נסראללה נ' מדינת ישראל (נבו 09.05.2021), נדון עניינו של נאשם אשר נהג ללא רישיון רכב (לא הוציא מעולם), ללא ביטוח תקף, ועבר בנוסף עבירה של אי ציות לשוטר שהורה לו לעצור בצד הדרך. נוכח עבר פלילי תעבורתי אשר כלל 7 הרשעות קודמות בגין עבירות דומות, בית-המשפט לענייני תעבורה גזר על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל ופסילת רישיון נהיגה לתקופה של 36 חודשים. בית-המשפט המחוזי קבע שהן רכיב המאסר והן רכיב הפסילה נטועים במסגרת מתחם העונש ההולם וציטט:

"אין להקל ראש בסיכון הנובע מהעבירה של נהיגה ללא רישיון. אדם הנוהג מבלי שיש בידיו רישיון נהיגה כלל, לעתים רבות אינו בקיא בחוקי התנועה ובאופן הפעלת הרכב. בכל אלה יש כדי להוות סיכון ממשי ומיידי לכלל הציבור בכביש - נהגים אחרים, הולכי רגל ואף המערער עצמו" (עפ"ת 37090-05-10 עודה נ' מ"י (פורסם במאגרים, מיום 07.07.10).

בקשת רשות הערעור לבית-המשפט העליון נדחתה.

בהליך עפ"ת (מחוזי ב"ש) 33449-09-14 מדינת ישראל נ' יוסף אלעול (נבו 22.01.2015) בית-המשפט קבע מתחם לעבירת נהיגה ללא רישיון נהיגה: עד 6 חודשי מאסר בפועל, ופסילת רישיון נהיגה בפועל שנעה בין 3 ל-48

חודשים וקיבל ערעור מדינה ביחס לנאשם בעל עבר פלילי מכביד (עליו נגזרו בבימ"ש קמא 7 חודשי פסילה) וגזר על הנאשם 24 חודשי פסילת רישיון נהיגה בפועל.

10. בענייננו, המדובר בנאשם שהיה ללא עבר תעבורתי עובר ליום ביצוע העבירה. יחד עם זאת, בביצועו את עבירת התעבורה הנלווית לנהיגה ללא רישיון וביטוח (הסעת ילד ללא חגורות בטיחות) ביום ביצוע העבירה מושא כתב האישום, יש כדי להעיד על היעדר בקיאות בחוקי התנועה על השלכותיה, בדומה לאמור בעניין עודה לעיל. זאת ועוד, בביצוע עבירת הכשלת השוטר יש במקרה דנן משום נסיבה לחומרא נוכח נסיבות ביצועה בקשר עם עבירת הנהיגה ללא רישיון וביטוח, עת בה הציג עצמו בפני השוטר כאדם אחר.

11. נוכח האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירה אותה עבר או עבירת נהיגה בזמן פסילה, למעט עבירה של נהיגה ללא ביטוח.

3 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מהיום שלא יעבור על עבירה של נהיגה ללא ביטוח לפי סעיף 2(ב) לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש) התש"ל - 1970.

ב. קנס כספי בסך 2,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 01.01.2023 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מידי ויתווספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף הקנס.

ג. הנאשם יצהיר בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), התש"ף-2019, על התחייבות כספית שלא לעבור כל עבירה אותה עבר או עבירת נהיגה בזמן פסילה. ההתחייבות תהא לתקופה של שלוש שנים מהיום ובסך של 3,000 ₪.

ד. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים מהיום. על הנאשם להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית-המשפט ולחלופין למלא תצהיר מתאים במזכירות בית-המשפט. הפסילה תהיה במצטבר לכל פסילה אחרת, אם קיימת.

ה. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה על תנאי למשך 12 חודשים.

הפסילה תופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום, יעבור הנאשם כל עבירה אותה עבר או עבירת נהיגה בזמן פסילה.

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

• **תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה בכתובת:** www.eca.gov.il

• **תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפוני של מרכז הגבייה, בטלפון שמספרו 35592* או, 073-205-5000.**

• **תשלום במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום)**

המזכירות תסגור את התיק.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, ז' כסלו תשפ"ג, 01 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.